

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 9C/116/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512214493
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Hadnagyová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2015:2512214493.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany v konaní pred sudkyňou Mgr. Andreou Hadnagyovou v právnej veci navrhovateľa: TELERVIS PLUS a.s. , IČO: 35 717 769, so sídlom: Bratislava, Staré Grunty 7, práv. zast.: JUDr. Alan Strelák, advokát, so sídlom Bratislava, Na vřšku 12, proti odporcovi: G. I.T., L.. XX.XX.XXXX, J. Y., Y. XX/XX, o návrhu na zaplatenie 585,- eur so zmluvnou pokutou a príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu 240,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne z sumy 65,-eur od 22.12.2010 do 08.01.2011 a 9% ročne zo sumy 240,- eur od 09.01.2011 do zaplatenia, do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti súd návrh z a m i e t a.

Odporcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 27.11.2012 domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy 585,- eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 585,- eur od 22.12.2010 do zaplatenia a zaplatenia zmluvnej pokuty vo výške 26,54 eur za každý začatý mesiac omeškania, začínajúc mesiacom december 2010 do zaplatenia. Navrhovateľ svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 30.05.2010 bola medzi ním a odporcom uzatvorená zmluva o úvere č. 220101105 na čiastku 500,- eur, za poplatok za správu úveru vo výške 345,- eur. Touto zmluvou sa odporca zaviazal celkovú čiastku 845,- eur uhradiť v 13 mesačných splátkach vo výške 65,-eur. Prvá splátka bola splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná 30. deň po splatnosti prechádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Prevzatie finančnej hotovosti odporca potvrdil podpisom zmluvy o úvere. Odporca celkovo podľa navrhovateľa ku dňu podaniu návrhu na začatie konania uhradil 260,- eur, pričom posledná uhradená suma vo výške 195,- eur bola uhradená dňa 28.09.2010. V súlade s článkom II Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX bol odporca povinný hradíť v 13 mesačných splátkach. Vzhľadom k tomu, že odporca neplnil riadne a včas v zmysle splátkového kalendára, navrhovateľ mu oznámil stratu výhody splátok v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka. V predžalobnej upomienke zo dňa 14.09.2010 navrhovateľ upozornil odporcu na uplatnenie práva žiadať o zosplatnenie celej pohľadávky. V oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 19.01.2011 navrhovateľ oznámil odporcovi, že celý dlh (zahŕňajúci nesplatenú časť úveru a poplatku za správu úveru) sa stal splatným ku dňu 21.12.2010. Po zosplatnení záväzku zo zmluvy o úvere navrhovateľ neeviduje žiadnu ďalšiu úhradu. Ku dňu vypracovania návrhu na začatie konania dlžná čiastka činí 585,- eur, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutým úverom spolu s poplatkom za správu úveru v celkovej sume 845,- eur a čiastkou vo výške 260,-eur, ktorá bola uhradená odporcom (845 - 260 = 585). V zmysle bodu 3 obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, sa

odporca zaviazal uhradiť v prípade porušenia podmienok zmluvy o úvere aj zmluvnú pokutu vo výške mesačného poplatku za správu úveru a to za každý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia istiny vrátane poplatku za správu úveru. Keďže celkový poplatok za správu úveru je podľa zmluvy o úvere vo výške 345,- eur a úver bol poskytnutý na obdobie 13 mesiacov, mesačný poplatok a teda ja dohodnutá mesačná zmluvná pokuta je 26,54 eur ($345 / 13 = 26,54$ eur). Vzhľadom na uvedené je odporca podľa zmluvy o úvere povinný uhradiť zmluvnú pokutu vo výške 26,54 eur za každý začatý mesiac omeškania až do zaplatenia istiny vrátane celkového poplatku za správu úveru. Odporca splátku za mesiac december 2010 neuhradil riadne a včas, a preto navrhovateľ žiada v zmysle bodu 3 obchodných podmienok zmluvnú pokutu vo výške 26,54 eur za každý začatý mesiac omeškania začínajúc mesiacom december 2010. Ďalej sa odporca zaviazal uhradiť v zmysle bodu 3 Obchodných podmienok zákonný úrok z omeškania a paušálnu náhradu nákladov, vynaložených veriteľom v súvislosti s vymáhaním dlžnej čiastky vo výške 20% z poskytnutého úveru, t.j. 20% zo sumy 500,- eur najmenej však 67,-eur. Za účelne vynaložené náklady sa považujú najmä osobné návštevy a vyhľadávanie dlžníka povereniu osobou zo strany veriteľa, vyhotovenie a zaslanie upomienok, registrácia, evidencia a dohľadávanie dlžníka v systéme veriteľa, pravidelné overovanie a aktualizácia dát dlžníka, identifikácia a zaúčtovanie nepravidelných platieb mimo určenú výšku, telefonické hovory, náklady spojené s pokusmi o mimosúdne riešenie sporu (poštovné, právne konzultácie). Náhrada podľa predchádzajúcej vety nezahŕňa náklady súdneho konania alebo iného konania spojeného s vymáhaním dlhu.

Podľa § 115a ods. 1, 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) na prejednanie veci samej nie je potrebné nariaďovať pojednávanie, ak to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu a ak možno vo veci rozhodnúť len na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi a účastníci s rozhodnutím vo veci bez nariadenia pojednávania súhlasia alebo sa výslovne práva na verejné prejednanie veci vzdali. 2) Pojednávanie nie je potrebné nariaďovať ani v drobných sporoch.

Podľa § 156 ods. 3 O.s.p. vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením.

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1000 eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Vzhľadom ku skutočnosti, že predmetom konania je návrh na zaplatenie sumy vo výške 585 eur, t.j. ide o drobný spor, súd s prihliadnutím na vyššie citované ustanovenia vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania na základe listinných dôkazov predložených účastníkmi konania, keďže to nie je v rozpore s požiadavkou verejného záujmu. Návrh na začatie konania bol spolu s prílohami a uznesením na vyjadrenie sa k návrhu na začatie konania odporcovi doručený do vlastných rúk 14.04.2015, ku ktorému sa nevyjadril. S poukazom na ustanovenie § 156 ods. 3 O. s. p. bol dňa 24.11.2015 o 14:45 hod. vo veci vyhlásený rozsudok bez nariadenia pojednávania, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu 09.11.2015.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom, Zmluvou o úvere č. 22010/1105 z 30.05.2010, predžalobnou upomienkou z 14.09.2010, poštovým podacím hárkom z 14.09.2010, oznámením o zosplatnení záväzku z 19.01.2011, poštovým podacím hárkom z 31.01.2011, výpisom z obchodného registra navrhovateľa a zistil nasledovný skutkový stav.

Dňa 30.05.2010 navrhovateľ ako veriteľ a odporca ako dlžník uzavreli zmluvu o úvere č. 22010/1105. Podľa tejto zmluvy veriteľ poskytol dlžníkovi úver vo výške 500,- eur za odplatu a úrok vo výške 20% z istiny za celú dobu splácania úveru (ďalej len poplatok za správu úveru, ktorý zahŕňa ako odplatu, tak dohodnutý úrok). Dlžník prevzatie istiny potvrdil podpisom na tejto zmluve a zaviazal sa úver spolu s poplatkom za správu úveru vrátiť podľa podmienok dohodnutých v zmluve. Dlžník sa zaviazal uhradiť veriteľovi istinu vo výške 500,- eur a celkový poplatok za správu úveru 345,- eur, t.j. celkom 845,- eur, v 13 rovnomerných mesačných splátkach vo výške 65,- eur, pričom prvá splátka je splatná 10. deň po uzavretí tejto zmluvy, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Veriteľ podľa zmluvy je oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, ak sa nedohodnú zmluvné strany inak. Priemerná RPMN v zmysle § 4 ods. 2 bod k) zákona č. 258/2001 Z.z. ku dňu podpisu tejto zmluvy

pri splatnosti úveru 13 mesiacov je 51,4%. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli obchodné podmienky, ktoré sa nachádzajú na druhej strane zmluvy o úvere. V obchodných podmienkach v bode 1 bola určená RPMN pri splatnosti úveru 7 mesiacov vo výške 458,92% a pri splatnosti 13 mesiacov 206,73 % a ročná úroková sadzba 20% z istiny za každý rok splácania úveru.

Podľa bodu 1 obchodných podmienok zmluvy, veriteľ má právo žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v plnej výške.

Podľa bodu 3 obchodných podmienok, zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník nesplní svoj záväzok podľa článku II tejto zmluvy, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka zároveň zmluvnú pokutu vo výške mesačného poplatku za správu a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplatenia istiny vrátane poplatku za správu úveru a zákonný úrok z omeškania. Zmluvná pokuta je splatná v okamihu, keď sa dlžník dostal do omeškania s úhradou akejkoľvek splátky. Zmluvné strany sa dohodli, že veriteľ je zároveň oprávnený účtovať dlžníkovi paušálnu náhradu nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vymáhaním dlžnej čiastky vo výške 20% z poskytnutého úveru, najmenej 67 eur, ktorá po dohode zmluvných strán nepodlieha vyúčtovaniu. Táto paušálna náhrada je splatná v deň, kedy si veriteľ uplatní svoje právo žiadať vrátenie celej dlžnej sumy s úrokmi a nezahŕňa náklady rozhodcovského, súdneho alebo iného konania spojeného s vymáhaním dlhu.

Súčasťou zmluvy bola i dohoda účastníkov zmluvného vzťahu v zmysle § 262 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, že ich záväzkový vzťah sa bude riadiť Obchodným zákonníkom. Zmluvné strany uzatvárali zmluvu s odkazom na § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a na zákon č. 258/2001 Z.z. v platnom znení.

Dňa 14.09.2010 bola odporcovi navrhovateľom zaslaná predžalobná upomienka z 14.09.2010, v ktorej bol odporca vyzvaný na zaplatenie dlžnej sumy 130,- eur v lehote do 5 dní od obdržania výzvy a zároveň bol odporca upozornený, že pokiaľ dlžnú sumu neuhradí, navrhovateľ po uplynutí 15-dňovej lehoty v zmysle § 53 ods. 8 Občianskeho zákonníka bude žiadať zaplatenie celej pohľadávky a zároveň si uplatní všetky zmluvne dojednané sankcie. Dňa 31.01.2011 bolo odporcovi navrhovateľom zaslané oznámenie o zosplatnení záväzku zo dňa 19.01.2011, v ktorom navrhovateľ odporcovi oznámil, že záväzok zo zmluvy o úvere č. 220101105 bol zosplatnený dňa 21.12.2010, pričom celková dlžná čiastka ku dňu 19.01.2011 činí 680,- eur (istina 585 eur + náhrada nákladov 100 eur).

Podľa § 261 ods. 3 písm. d) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o úvere.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 3 odsek 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 o priestupkoch (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), v znení účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách. (§ 52 až 54 Občianskeho zákonníka.)

Podľa § 52 odsek 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 4 odsek 2 zákona č. 258/2001 Z.z., v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 odsek 3, posledná veta, zákona č. 258/2001 Z.z., ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Zmluva o úvere č. 22010/1105 bola uzavretá dňa 30.05.2010. V tom čase právnu úpravu spotrebiteľských úverov obsahoval zákon č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“). Zákon č. 258/2001 Z.z. bol zrušený zákonom č. 129/2010 Z.z. až s účinnosťou od 11.06.2010 (čl. XII. zákona č. 129/2010 Z.z.). Zákon č. 258/2001 Z.z. v § 3 ods. 1 definoval veriteľa ako fyzickú osobu alebo právnickú osobu, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania. Spotrebiteľa v § 3 odsek 2 definoval ako fyzickú osobu, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Navrhovateľ uzatváral zmluvu v postavení veriteľa poskytujúceho dlžníkovi úver v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Z výpisu z obchodného registra navrhovateľa je zrejmé, že ku dňu uzavretia zmluvy navrhovateľ mal v predmete podnikania aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov. Nakoľko zo žiadneho ustanovenia zmluvy o úvere nemožno vyvodiť, že by si odporca požičiaval finančné prostriedky na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, jedná sa o spotrebiteľský úver. Primárne sa preto na právny vzťah účastníkov v tomto konaní použijú ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. a podporne ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z. ochrane spotrebiteľa, ktorý v § 3 odsek 3, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, priznáva každému spotrebiteľovi právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami

v spotrebiteľských zmluvách, ktoré upravuje § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného je zrejmé, že na predmetnú zmluvu o úvere je potrebné aplikovať ustanovenia na ochranu spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami podľa § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka. Na tom nič nemení skutočnosť, že v zmysle § 261 ods. 3 písm. b/ Obchodného zákonníka je zmluva o úvere tzv. absolútny obchod, ani skutočnosť, že účastníci zmluvy o úvere si v zmluve dojednali aplikáciu Obchodného zákonníka podľa § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka. Podľa § 52 odsek 2 Občianskeho zákonníka, je toto dojednanie platné len v takom rozsahu, pokiaľ by sa jednalo o úpravu výhodnejšiu pre spotrebiteľa.

Z formy a obsahu zmluvy o úvere, uzatvorenej medzi účastníkmi konania, je zrejmé, že sa jedná o tzv. „formulárovú“ zmluvu, ktorej predtlač formulára mal navrhovateľ už pripravenú a dopisoval do nej iba konkrétne údaje týkajúce sa odporcu, výšky úveru, výšky poplatku za správu úveru, výšky a periodicity splátok, údaju o priemernej RPMN. Odporca pritom obsah tejto zmluvy žiadnym podstatným spôsobom nemohol ovplyvniť ani neovplyvniť. Časť zmluvných podmienok, vrátane údaju o ročnej úrokovej sadzbe, údaju o RPMN úveru, dojednania zmluvnej pokuty i paušálnej náhrady nákladov, bola upravená vo vopred naformulovaných obchodných podmienkach nachádzajúcich sa na druhej strane zmluvného formulára. Súdu je z úradnej činnosti známe, že navrhovateľ tento zmluvný formulár používal opakovane pri uzavieraní zmlúv o úvere.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že medzi účastníkmi bola dňa 30.05.2010 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov v sume 500,-eur. Odporca podpisom zmluvy potvrdil prijatie týchto peňažných prostriedkov, pričom sa zaviazal vrátiť ich spolu s celkovým poplatkom za správu úveru v sume 345,- eur, t.j. spolu 845 eur v 13 mesačných splátkach po 65,- eur. O poskytnutí týchto peňažných prostriedkov svedčí aj skutočnosť, že odporca navrhovateľovi dlh splácal ako aj skutočnosť, že odporca v priebehu konania poskytnutie úveru, či jeho výšku nenamietal. Odporca nenamietol ani výšku splatenej istiny poskytnutého úveru.

Súd uzavretú zmluvu podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. a zistil, že neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. i) citovaného zákona a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru tak, aby bolo zrejmé, aká čiastka z celkovej výšky splátky 65,- eur predstavuje istinu, úrok a iné poplatky. V zmluve je len uvedená celková výška splátky, pričom podľa bodu 1 obchodných podmienok, mesačná splátka v sebe zahŕňa splátku istiny, úroku a poplatku za správu úveru. Takýto údaj je nepostačujúci v zmysle § 4 ods. 2 písm. i) cit. zákona. Zmluva taktiež neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona, a to termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. V zmluve bol uvedený len celkový počet splátok (13) a ich periodicita (mesačná), pričom splatnosť každej ďalšej splátky sa odvíjala od splatnosti predchádzajúcej splátky (30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky). Nie je však splnená požiadavka určenia konečnej splatnosti úveru. Podľa § 4 odsek 2 písmeno j) zmluva musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V danom prípade tento údaj nie je uvedený, pretože nie je uvedený v časti, ktorá upravuje náklady spojené s čerpaním úveru a cenu úveru - v tejto časti je len uvedený údaj o priemernej RPMN. Údaj o RPMN je uvedený len na druhej strane úverovej zmluvy v rámci obchodných podmienok, a to navyše neurčitým spôsobom, pretože neudáva údaj vo vzťahu ku konkrétnemu úveru poskytovanému odporcovi, ale iba alternatívne pri dvoch alternatívach dĺžky splácania úveru. RPMN je pri splatnosti úveru 7 mesiacov uvedená vo výške 458,92 % a pri splatnosti 13 mesiacov vo výške 206,73 %. Takéto uvedenie RPMN je pre spotrebiteľa neprehľadné a zavádzajúce. Okrem toho súd uvádza, že táto výška RPMN je v zjavnom rozpore s dobrými mravmi.

V dôsledku absencie uvedených povinných náležitostí zmluvy podľa § 4 odsek 2 písm. i), j) g) zákona č. 258/2001 Z.z je v zmysle § 4 odsek 3 citovaného zákona potrebné považovať predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že návrh bol podaný dôvodne len v časti istiny 240,- eur, t.j. v časti nevrátenej istiny z poskytnutej sumy 500,-eur, od ktorej súd odčítal zaplatené splátky 260,-eur. Vo zvyšnej časti istiny, t.j. časti odplaty a úroku vo výške 345,-eur s príslušenstvom z tejto sumy súd návrh ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom ku dňu omeškania, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Navrhovateľ uplatnil úroky z omeškania od 22.12.2010, teda odo dňa nasledujúceho po zosplatnení celého dlhu (21.12.2010), ktoré odporcovi oznámil oznámením zo dňa 19.01.2011 odoslaným na poštovú prepravu dňa 31.01.2011. Uplatnenie práva na zosplatnenie celého dlhu podľa § 53 odsek 8 Občianskeho zákonníka navrhovateľ odporcovi oznámil v predžalobnej upomienke zo dňa 14.09.2010 odoslanej na poštovú prepravu dňa 14.09.2010. V zmysle bodu 1 obchodných podmienok navrhovateľ mal právo žiadať vrátenie celej dlžnej sumy spolu s úrokmi po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením ktorejkoľvek splátky v plnej výške. Z listín predložených navrhovateľom nevyplýva, ktorú splátku odporca nedodrжал, v dôsledku čoho by mala nastať splatnosť celého dlhu, pričom v návrhu uviedol, odporca celkom splatil 260,-eur, pričom posledná úhrada v sume 195,-eur bola realizovaná dňa 28.09.2010. Z uvedeného vyplýva, že odporca pred zosplatnením celého dlhu uhradil prvé štyri splátky úveru (4 x 65 = 260,-eur). Odporca teda neuhradil piatu splátku úveru. O tom svedčí aj skutočnosť, že v oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 19.01.2011 navrhovateľ vyčíslil dlh, t.j. istinu vrátane úroku a odmeny v sume 585,- eur (845 - 260 = 585). Podľa dojednaného splátkového kalendára prvá splátka bola splatná 10-ty deň po uzavretí zmluvy, čiže 09.06.2010. Druhá splátka bola splatná 30-ty deň po splatnosti prvej splátky, čiže 09.07.2010. Tretia splátka bola splatná 30-ty deň po splatnosti druhej splátky, t.j. 08.08.2010. Štvrtá splátka bola splatná 07.09.2010. Piata splátka bola splatná 07.10.2010, takže odporca sa dostal do omeškania s úhradou piatej splátky dňa 08.10.2010, takže lehota 3 mesiacov od vzniku omeškania s touto splátkou uplynula 08.01.2011. Z uvedeného je zrejmé, že v zmysle s § 53 odsek 8 Občianskeho zákonníka a bodu 1 obchodných podmienok splatnosť celého dlhu mohla nastať dňom 08.01.2011. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že pokiaľ navrhovateľ žiada úroky z omeškania z dlžnej sumy úveru počnúc od 22.12.2010, je to v rozpore s § 517 Občianskeho zákonníka, keďže celý dlh sa stal splatným až od 08.01.2011. Odporca sa dostal do omeškania s 5. splátkou počnúc od 08.10.2010, čiže od toho dňa má navrhovateľ právo na úroky z omeškania z tejto splátky. Počnúc od 08.01.2011 sa stal splatný celý dlh a od nasledujúceho dňa má navrhovateľ nárok na úroky z omeškania z celého dlhu. Nakoľko navrhovateľ žiadal úroky z omeškania počnúc od 22.12.2010, súd viazaný návrhom navrhovateľa priznal navrhovateľovi úroky z omeškania z dlžnej piatej splátky úveru počnúc od 22.12.2010 a počnúc od 09.01.2011 (po zosplatnení dlhu) úroky z omeškania z celého dlhu. V tom čase bola Európskou centrálnou bankou určená základná úroková sadzba 1 %, takže po zvýšení o 8 percentuálnych bodov úroky z omeškania predstavujú 9 % ročne. Úroky z omeškania preto súd priznal navrhovateľovi vo výške 9 % ročne z sumy 65 eur od 22.12.2010 do 08.01.2011 a 9% ročne z priznanej sumy 240,-eur od 09.01.2011 do zaplatenia.

Podľa § 53 Občianskeho zákonníka, ods. 1,2,3,5,8, v znení účinnom ku dňu uzavretiu zmluvy o úvere, (1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. (8) Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Ustanovenie § 53 odsek 4 Občianskeho zákonníka obsahuje demonštratívny výpočet neprijateľných zmluvných podmienok, pričom podľa písmena k) tohto zoznamu, za neprijateľnú podmienku sa považujú tie podmienky, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprímerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku.

Podľa § 544 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. 2) Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Popri nároku na vrátenie úveru si navrhovateľ uplatnil zmluvnú pokutu vo výške 26,54 eur za každý mesiac omeškania, začínajúc mesiacom december 2010 až do zaplatenia. Tento nárok navrhovateľ vyvodzuje z bodu 3 obchodných podmienok zmluvy o úvere. Výška, resp. výpočet sumy zmluvnej pokuty bola dojednaná ako suma mesačného poplatku za správu úveru a to za každý začatý kalendárny mesiac omeškania. V zmluve o úvere pritom nebola uvedená konkrétna suma zmluvnej pokuty, ani konkrétna suma mesačného poplatku za správu úveru. V zmluve bola uvedená len suma celkového poplatku za správu úveru 345 eur. Z uvedeného je zrejme, že sumu mesačného poplatku za správu úveru je možné zistiť po vydelení sumy celkového poplatku za správu úveru počtom mesiacov 13, keďže celková suma poplatku za správu úveru bola vypočítaná za 13 mesiacov. Navrhovateľ v návrhu vyčíslil zmluvnú pokutu za mesiac omeškania v sume 26,54 eur (t.j. 345 eur / 13 mesiacov). Súd je v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka povinný z úradnej povinnosti skúmať neprijateľnosť zmluvných podmienok v spotrebiteľskej zmluve, ktoré neboli individuálne dojednané, nakoľko také podmienky sú absolútne neplatné. Zmluvná pokuta bola dojednaná v rámci vopred pripravených obchodných podmienok, ktorých obsah spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť, takže vychádzajúc z § 53 odsek 3 Občianskeho zákonníka platí, že zmluvná pokuta v tomto prípade nebola so spotrebiteľom individuálne dojednaná. Súd posúdil takéto dojednanie zmluvnej pokuty za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve v zmysle § 53 odsek 4 písmeno k) Občianskeho zákonníka, ktorá je na základe § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná ako celok, preto je vylúčené prípadné moderovanie zmluvnej pokuty podľa ustanovenia § 545a Občianskeho zákonníka. Jednak je takýto spôsob dojednávania zmluvnej pokuty pre spotrebiteľa neurčitý, pretože nepozná výšku zmluvnej pokuty za mesiac omeškania, ale musí si ju vypočítavať. Pritom suma celkového poplatku za správu úveru, z ktorého sa vypočítava zmluvná pokuta, bol v čase uzavretia zmluvy určený konečnou sumou, a teda bolo možné už pri uzavieraní zmluvy určiť aj konkrétnu výšku zmluvnej pokuty za mesiac omeškania konkrétnou sumou, a to vydelením celkového poplatku za správu úveru počtom mesiacov splácania, t.j. 13-timi. Okrem toho zmluvná pokuta bola určená v paušálnej sume za akékoľvek nesplácanie jednotlivých splátok úveru odporcom. Keďže výška zmluvnej pokuty predstavuje 26,54 eur za mesiac omeškania, pri ročnom omeškaní so splácaním akejkoľvek sumy istiny predstavuje 318,48 eur, čo je vo vzťahu k sume poskytnutého úveru 500 eur ako aj vo vzťahu ku skutočnosti, že na určenie výšky zmluvnej pokuty nemala vplyv závažnosť porušenia záväzku odporcom, t.j. výška dlžnej sumy v omeškaní, neprijateľná zmluvná podmienka. Občiansky zákonník ani iné právne predpisy neupravujú, do akej výšky je možné pri úvere dohodnúť výšku zmluvnej pokuty, čo však neznamená, že by výška zmluvnej pokuty závisela len na dohode strán bez obmedzení. Zmluvná pokuta musí byť primeraná a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Aj keď právo na zmluvnú pokutu vzniká bez ohľadu na vznik škody, medzi zmluvnou pokutou a škodou vzniknutou porušením zabezpečenej zmluvnej povinnosti existuje súvislosť. Priznanie zmluvnej pokuty, ktorá by teoreticky mohla mnohonásobne prevyšovať právo, ktoré zabezpečuje, by znamenalo celkom neodôvodnený majetkový prospech veriteľa a znamenalo by neúmerne prísnu a bezdôvodnú sankciu, ktorá je v spotrebiteľských zmluvách neprijateľná. V tomto prípade navrhovateľ žiadal zmluvnú pokutu od decembra 2010 do zaplatenia, čo ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje 1.321,69 eur. Súd z uvedených dôvodov uplatnený nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty na základe neprijateľnej a teda neplatnej zmluvnej podmienky spotrebiteľskej zmluvy zamietol. V neposlednom rade pre túto zmluvu platí, že pre absenciu zákonných náležitostí sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, preto nemožno poskytnúť ochranu a priznať plnenie zmluvnej pokuty, ktorej výška sa určuje podľa výšky poplatku za správu úveru.

V závere súd dopĺňa, že navrhovateľ odvodzoval svoj nárok na zmluvnú pokutu z dojednávania, ktoré bolo už v inom konaní (napr. konanie Okresného súdu Trnava - rozsudok č.k. 17C/100/2014 zo dňa 11.11.2014, právoplatný dňa 16.12.2014), vyhlásené za neprijateľnú zmluvnú podmienku, súd predmetné dojednanie nevyhlásil znovu za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ale týmto len poukazuje na predmetný rozsudok súdu.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 151 odsek 1 O.s.p., prvá veta, o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O náhrade trov konania súd rozhodol s použitím § 142 odsek 2 O.s.p. V danom prípade mal podľa posúdenia pomeru úspechu na výsledku konania prevažný úspech odporca, keď navrhovateľovi bolo z uplatnených nárokov priznané 240,- eur, pričom návrh bol zamietnutý v časti o zaplatenie istiny 345,- eur a zmluvnej pokuty 1.321,69 eur. Odporca má teda v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. právo na pomernú náhradu trov konania. Nakoľko však odporca si náhradu trov konania neuplatnil, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Krajský súd v Trnave prostredníctvom Okresného súdu Piešťany v písomnom vyhotovení 2x. Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť). Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že: a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.